

Ich liebe die hektischen, schlanken
Narzissen mit blutrotem Mund...

Felix Dörmann

ВЪ ТОЗИ ЧАСЪ НА ВЕЧЕРНИ ИЗМАМИ

мълча и печално прѣдричамъ,
прѣдсѣдамъ, че туй що обичамъ
е болна надежда въ душата ми:

Обичамъ нервознитѣ, болни
нарциси съ уста разкървавени —
срѣдъ сумрачни стаи, безволни,
въ самотностъ и страхъ изоставени —

обичамъ онѣзъ безсърдечни
смарагди — зелени и лунни —
мечти болнострунни, далечни,
прѣчупени въ сѣнни лагуни —